

ховникъ, иъ Іуда, Христозъ предатель, а по-добрѣ да кажемъ самыя сатана, клеветникъ на нашты братія, който быде хвъренъ отъ небото, отъ когото тешко и горко на человѣцты: понеже тешко и горко быва отъ таковыи духовникъ, а не спасеніе, а тешко и горко двояко: едно па самыя духовникъ тешко и горко, ради лишеніе на изрѣтвото небесце, и ради погибелта му, а друго тешко и горко и на тыя щото съ исповѣдвать на него, ради тщетѣтъ на спасеніето, и ради обезславленіето.

Тщета на спасеніето быва на тыя щото съ исповѣдвать; защото като чюять изобличеніето отъ духовнага стечъ, нещать вече истипо да си исповѣдвать греховеты си, а когато неисповѣдвать истину греховеты си, то ще пребѣдатъ неисцѣрены съ душты, и ще съ горать сынове на Божія гнѣвъ, и ако ся случи нѣкому въ това да умре, вѣчно ще погыне.

Тщета става и на добрыя честь, защото като съ обезславывать отъ духовни-